

Angreb paa Formen. Det mætter kun saa lidt hos Skovarbejderne. De føle sig aabenbart mindre interesserede i denne udenom gaaende Bevægelse, hvormed man taler sig bort fra Sagen. De vente med spændt Opmærksomhed paa, om der er Villie til at hjælpe, og hvis der er det, synes jeg, man ikke behøver at hænge sig saa stærkt i Formen, som den højtærede Landbrugsminister gjorde.

Der blev under Finanslovens anden Behandling af den højtærede Konseilspræsident fremsat en Udtalelse, som var egnet til at give saavel Skovarbejderne som andre Arbejdere under Staten Haab om, at der var Udsigt til, at Staten vilde være en human Arbejdsgiver. Jeg skal med den højtærede Formands Tilladelse oplæse, hvad Konseilspræsidenten udtalte: „Jeg er fuldkommen rede til at indrømme, at Staten naturligvis skal være mindst lige saa god en Arbejdsgiver som de private. Jeg har heller ikke noget imod, at Staten er blandt de bedste; det bør den være“. Men paa det Omraade, der her er Tale om, Statskovene, er Staten en daarlig Arbejdsgiver og lønner sine Arbejdere paa en uforsvarlig lav Maade, og hvis Konseilspræsidentens Udtalelser skulle staa til Troende, vilde det være overordentlig heldigt, om han vilde søge at indvirke paa den højtærede Landbrugsminister, saa dette Forhold kunde blive ændret saaledes, at Staten ogsaa med Hensyn til Arbejdere i Statsskovene kunde blive en god Arbejdsgiver. Nu er den betydelig bag efter de private Arbejdsgivere med Hensyn til Lønnen, og Konseilspræsidenten mente jo endog, at det var heldigt, om Staten var blandt de bedste Arbejdsgivere.

Man har altid, naar der har været Tale om Statsskovarbejdernes Løn, holdt paa, at den ikke maatte være højere end den, de private Arbejdsgivere i de paa-gældende Egne betale, eller den gængse Løn i disse Egne. Jeg har i den Anledning søgt forskellige Oplysninger. Jeg har blandt andet søgt Oplysning hos Sogneraadene i de to Sogne, der ligge nærmest Silkeborg, hos Them og Linaa Sogneraad om, hvad de betale deres Arbejdere. Det er offentlige Institutioner, og det kunde derfor være rart at høre, hvad de ansaa for at være en passende Dagløn at byde deres Arbejdere, og i den Svarskrivelse, jeg har modtaget fra Them Sogneraad, hedder det blandt andet: „Kommunen betaler for Arbejde udført paa Dagløn 30 Øre i Timen eller 3 Kr. pr. Dag; for Akkordarbejde erholdes som Regel lidt mere i

Dagløn, jeg antager ca. 3½ Kr. pr. Dag; dog have vi Stenhuggere, som tjene 4 à 4½ Kr. pr. Dag“. Det er altsaa ude i en Nabokommune til Silkeborg, hvor Sogneraadetsformanden skriver dette, og i Linaa Kommune, som ligeledes støder op til Silkeborg, svarer Sogneraadetsformanden, at der betale de som Regel 30 Øre pr. Time eller 3 Kr. pr. Dag. Man vil altsaa se, at det aldeles ikke passer paa de Forhold, som jeg her har nævnt, naar den højtærede Konseilspræsident mente, at Staten var en god Arbejdsgiver, og at den skulde være en god Arbejdsgiver. For saa vidt det sidste skal være Tilfældet, bør i alt Fald Lønnen til Skovarbejderne forhøjes betydeligt. Og dertil kommer, at Forholdet i adskillige Skovdistrikter er det, — det gælder Silkeborg, hvad jeg tidligere har omtalt, og ogsaa en Række andre Skovdistrikter —, at de smaa Goder, som det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle) nævnedes, var blevne gennemførte vel nærmest ad administrativ Vej, takket være Skovridernes Modvillie og Uvillie, heller ikke ere blevne gennemførte mange Steder, det gælder f. Eks. i Silkeborg-Distriktet med Hensyn til disse Skure, som det ærede Medlem omtalte, og det gælder med Hensyn til det Tilskud, som de skulde have for Slitage paa Værktøj, Goder, som de paagældende Skovarbejdere slet ikke ere komne i Besiddelse af, fordi Skovriderne have stillet sig uvillig dertil og ikke villet hjælpe til at raade Bod paa Skovarbejdernes daarlige Forhold.

Jeg skal slutte med de Udtalelser, jeg her har fremsat, og jeg vil meget indstændig anbefale det høje Ting at vedtage disse 2 Ændringsforslag, af hvilke det ene tager Sigte paa at faa en grundig Undersøgelse af de Forhold, der vedrøre Statsskovenes Administration, Forhold, der sikkert i højeste Grad trænge til at blive rettede, og hvis en grundig Reform der gennemføres, vil det sikkert betyde en betydelig Indtægtsforøgelse for Statskassen. Naar man gaar den Vej, vil der sikkert derved ogsaa blive bedre Raad til at betale Skovarbejderne en ordentlig Løn. Jeg vil henstille til Tingets ærede Medlemmer allerede nu at vise deres gode Villie overfor Skovarbejderne ved at bevirke, at Skovarbejderne ikke stilles daarligere end andre Statsarbejdere, og derved vise, at man har Villie til at efterkomme det, som Konseilspræsidenten udtalte, nemlig, at Staten skulde være en god Arbejdsgiver, ja, at den skulde endogsaa helst være blandt de bedste Arbejdsgivere.